

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **A. B.**

skazanego z 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 17 maja 2017 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt II AKa (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

A. B. wniósł pismo uznane za wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt II AKa (...). W uzasadnieniu wniosku przedstawił jedynie własną ocenę sprawy z podkreśleniem, że została ona błędnie rozstrzygnięta.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia jego braków formalnych. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność. W

niniejszej sprawie zachodzi właśnie taka sytuacja. Skazany nie wskazuje w swoich pismach żadnych nowych okoliczności ani twierdzeń. Lektura pisma wnioskodawcy, pomimo uznania go formalnie za wniosek o wznowienie postępowania, nie pozwala na odnalezienie w nim jakichkolwiek argumentów za wznowieniem sprawy zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 grudnia 2012 r. (sygn. akt II AKa (...)) zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 1 sierpnia 2012 r. (sygn. akt III K (...)), o których mowa w art. 540 k.p.k. Skazany w swoim piśmie skierowanym do Sądu wyraża jedynie przekonanie o błędach popełnionych w związku ze sprawą, nie precyzując czytelnie, na czym błędy te miałyby polegać. Nie jest to wystarczające dla wzruszenia prawomocnego wyroku.

Wobec powyższego należało odmówić przyjęcia przedmiotowego wniosku.